

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020, în cauza penală în privința inculpatului

Croitor Alexandru XXXXX, născut la
XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 22.08.2019 - 16.03.2020

instanța de apel: 27.04.2020- 10.06.2020

instanța de recurs: 11.08.2020 – 02.03.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 16 martie 2020, *examinând cauza pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Croitor Alexandru, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiind-ui stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în mărime de 160 (o sută șaiszeci) ore.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului Croitor Alexandru, în beneficiul părții vătămate Cozmulici Veaceslav, suma de 14000 (paisprezece mii) lei, cu titlul de prejudiciul material.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Croitor Alexandru, în perioada lunilor octombrie-noiembrie 2018, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale, în timp ce se afla în s. XXXXX r-XXXXX, prin acces liber a pătruns în gospodăria cet. Cozmulici Veaceslav, de unde în mod tainic a sustras instrumente electrice și anume: un flex mare de model „Bosch” la prețul de 3000 lei un flex mic de model „Bosch” la prețul de 1500 lei, un perforator de model „Bosch” la prețul de 3500 lei, un ruter-frezer

de model „Bosch” la prețul de 3700 lei, un disc de mână de model „Black Deker” la prețul de 1000 lei, un gealău de model „Black Deker” la prețul de 1300 lei, după care a plecat într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 14 000 lei.

Acțiunile inculpatului Croitor Alexandru Grigore au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Strășeni, Pruneanu Elena, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care: Croitor Alexandru să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În motivarea apelului, procurorul a menționat că:

- pedeapsa aplicată prin sentință este prea blândă;
- instanța nu a ținut cont de circumstanțele reale ale cazului, de faptul că inculpatul a fost condamnat de multiple ori pentru infracțiuni similare și s-a stabilit, că pedeapsa în cazul inculpatului nu și-a atins scopul;
- pedeapsa potrivită pentru comiterea de către Croitor Alexandru a infracțiunii prevăzute la art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, este închisoarea;
- pedeapsa aplicată de prima instanță, nu va contribui la realizarea scopului pedepsei penale și anume corectarea și reeducarea persoanei care a comis infracțiunea dată, precum și curmarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 10 iunie 2020, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, în urma cercetării suplimentare a probelor administrate de prima instanță, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, instanța de apel a conchis că prima instanță a stabilit corect starea de fapt, iar acțiunile inculpatului Croitor Alexandru just au fost încadrate în dispoziția art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului Croitor Alexandru, instanța de apel a notat că sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de Croitor Alexandru, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind

gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, prima instanță nu a reținut în sarcina inculpatului careva circumstanțe atenuante, iar în calitate de circumstanțe agravante instanța de a stabilit comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a comis infracțiuni similare.

Instanța de apel a stabilit că prima instanță în mod eronat a reținut în sarcina inculpatului circumstanța agravantă comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a comis infracțiuni, însă potrivit art. 111 alin. (3) Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale. Respectiv, întrucât însăși prima instanță a constatat că la moment antecedentele penale pentru infracțiunile comise anterior de către Croitor Alexandru sunt stinse, în privința acestuia nu mai poate fi reținută drept circumstanță agravantă comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a comis infracțiuni similare.

Totodată, instanța de apel a evidențiat că inculpatul se căiește în cele săvârșite, vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o pe deplin și că are la întreținere doi copii minori.

Astfel, în opinia instanței de apel, prima instanță corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului Croitor Alexandru, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, este posibilă prin stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (o sută șaiszeci) ore, care este echitabilă în raport cu fapta comisă.

La fel, instanța de apel a respins alegațiile procurorului potrivit cărora pedeapsa aplicată inculpatului Croitor Alexandru, de către instanța de judecată este prea blândă, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Mai mult, instanța de apel a constatat că în cererea de apel procurorul nu a indicat concret în ce mod pedeapsa sub formă de închisoare cu executare reală în raport cu gravitatea infracțiunii și circumstanțele în care a fost săvârșită, ar putea contribui la reeducarea inculpatului Croitor Alexei.

Așadar, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, a conchis că pedeapsa stabilită de prima instanță este motivată, individualizată și aplicată în acord cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, de faptul că acesta a comis o infracțiune mai puțin gravă, de faptul că acuzarea de stat nu a prezentat careva probe și argumente care ar demonstra cu certitudine că reeducarea acestuia ar fi posibilă doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, dar din contra a apreciat că restabilirea echității sociale și corectarea inculpatului ar putea avea loc prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, în opinia instanței de apel este justă și legală.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, a declarat recurs ordinar prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea ce ține de individualizarea pedepsei penale, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

5.1. În motivarea cererii de recurs, procurorul a menționat că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale;

- la stabilirea pedepsei instanța nu a luat în considerație personalitatea inculpatului Croitor Alexandru, care nu este angajat în câmpul muncii, este caracterizat negativ aflându-se la evidența Inspectoratului de Poliție Strășeni precum și că anterior a fost tras la răspundere penală, și anume: prin sentința Judecătorei Strășeni din 16.03.1993 a fost condamnat în baza art. 119 alin. (3) Cod penal, la pedeapsă în formă de amendă în mărime de 4000 ruble (f. d. 34); prin sentința Judecătorei Strășeni din 09.02.2012 a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată (f. d. 31); prin sentința Judecătorei Strășeni din 14.03.2013 a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, la 2 ani 8 luni închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, fiind suspendată executarea pedepsei pe un termen de 5 ani (f. d. 32); prin sentința Judecătorei Strășeni din 26.03.2018 a fost condamnat în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, în baza art. 90 Cod penal, fiind suspendată executarea pedepsei pe un termen de 1 an (f. d. 27-29);

- conform informației eliberate de Dispensarul Republican de Narcologie, Croitor Alexandru se află la evidența medicului narcolog din ianuarie 2012 cu diagnoza consumator de multidrog (f.d. 39);

- instanțele de fond la individualizarea pedepsei au omis că inculpatul Croitor Alexandru fiind în termen de probă stabilit prin sentința Judecătorei Strășeni din 26.03.2018 (potrivit revendicării f.d. 27-29), în octombrie-noiembrie 2018, a comis noi infracțiuni. Aceste circumstanțe relevă faptul că unica și indiscutabila metodă de reeducare și corijare, este condamnarea inculpatului, la pedeapsa reală, or, argumentele invocate la adoptarea soluției prin care instanțele invocă că pedeapsa nu trebuie să implice o suferință pe măsură de a-și atinge scopul, sunt neîntemeiate, devreme ce inculpatul Croitor Alexandru, fiind deja în conflict cu legea, nu a îndreptățit încrederea care i-a

fost acordată, nu și-a revizuit atitudinea față de valorile sociale și comportamentul lui față de membrii societății.

6. Referință supra recursului declarat, nu a fost depusă.

7. Judecând recursul ordinar declarat și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

După cum rezultă din materialele cauzei, titularul cererii de recurs invocă temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și când 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța

dedusă judecării sub aspectul că instanța de apel a menținut eronat, o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

În acest sens Colegiul penal lărgit reține că potrivit sentinței Croitor Alexandru, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiind-și stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în mărime de 160 (o sută șaiszeci) ore.

Deși sentința a fost contestată cu apel de către procuror, care a invocat dezacordul cu soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel nu a pătruns în esența argumentelor formulate, trecând asupra acestora în mod superficial, nefiind motivată respingerea acestora.

În acest sens, din materialele cauzei, Colegiul penal lărgit a constatat că prin sentința Judecătorei Strășeni (sediul central) din 26 martie 2018, Croitor Alexandru a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, fiind-și stabilită pedeapsa de 1 an închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probațiune de 1 (un) an (f.d. 27-29).

În respectiva cauză penală, inculpatul Croitor Alexandru a comis fapta infracțională, în perioada lunilor octombrie-noiembrie 2018.

Potrivit art. 90 alin. (10) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond la judecarea respectivei cauze penale, au omis faptul că inculpatul Croitor Alexandru a comis o nouă infracțiune în perioada executării pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Strășeni (sediul central) din 26 martie 2018, fapt care a condus la aplicarea unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, astfel, stabilindu-se temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții acuzării și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală,

întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2020, în cauza penală în privința inculpatului **Croitor Alexandru XXXXX**, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest decizia contestată, se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **01 aprilie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion